II

(Πράξεις για την ισχύ των οποίων δεν απαιτείται δημοσίευση)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 16ης Δεκεμβρίου 2003

σχετικά με τις εθνικές διατάξεις για τη χρήση χλωριωμένων παραφινών μικρής αλυσίδας οι οποίες κοινοποιήθηκαν από το Βασίλειο των Κάτω Χωρών δυνάμει του άρθρου 95 παράγραφος 4 της συνθήκης ΕΚ

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2003) 4749]

(Το κείμενο στην ολλανδική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(2004/1/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 95 παράγραφος 6,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

I. ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ

(1) Με επιστολή της Μόνιμης Αντιπροσωπείας του Βασιλείου των Κάτω Χωρών στην Ευρωπαϊκή Ένωση, της 17ης Ιανουαρίου 2003, η κυβέρνηση των Κάτω Χωρών, σύμφωνα με το άρθρο 95 παράγραφος 4 της συνθήκης, κοινοποίησε στην Επιτροπή τις εθνικές διατάξεις της που διέπουν τη χρήση χλωριωμένων παραφινών μικρής αλυσίδας (στο εξής αναφέρονται ως ΧΠΜΑ), τις οποίες θεωρεί αναγκαίο να διατηρήσει μετά την έκδοση της οδηγίας 2002/45/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002, για την εικοστή τροποποίηση της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου που αφορά περιορισμούς κυκλοφορίας στην αγορά και χρήσεως μερικών επικίνδυνων ουσιών και παρασκευασμάτων ([1]).

1. *ΑΡΘΡΟ 95 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΙ 4 ΚΑΙ 6 ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ*

(2) Στο άρθρο 95 παράγραφοι 4 και 6 της συνθήκης προβλέπονται τα εξής:

> «4. Όταν, αφού το Συμβούλιο ή η Επιτροπή θεσπίσουν ένα μέτρο εναρμόνισης, ένα κράτος μέλος θεωρεί αναγκαίο να διατηρήσει εθνικές διατάξεις που δικαιολογούνται από τις επιτακτικές ανάγκες που προβλέπονται στο άρθρο 30 ή διατάξεις σχετικές με την προστασία του περιβάλλοντος ή του χώρου εργασίας, τις κοινοποιεί στην Επιτροπή, καθώς και τους λόγους διατήρησής τους.
>
> (…)

([1]) ΕΕ L 177 της 6.7.2002, σ. 21.

6. Η Επιτροπή, εντός έξι μηνών από την κοινοποίηση, εγκρίνει ή απορρίπτει τις εν λόγω εθνικές διατάξεις, αφού εξακριβώσει εάν αποτελούν ή όχι μέσο αυθαιρέτων διακρίσεων ή συγκεκαλυμμένο περιορισμό του εμπορίου μεταξύ των κρατών μελών, και εάν συνιστούν ή όχι εμπόδιο στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.

Εάν η Επιτροπή δεν αποφασίσει εντός αυτής της περιόδου, οι εθνικές διατάξεις, περί των οποίων οι παράγραφοι 4 (…), λογίζονται ότι έχουν εγκριθεί.

Εάν η πολυπλοκότητα του αντικειμένου το δικαιολογεί και δεν υπάρχει κίνδυνος για την υγεία του ανθρώπου, η Επιτροπή μπορεί να κοινοποιήσει στο συγκεκριμένο κράτος μέλος ότι η περίοδος η αναφερόμενη στην παρούσα παράγραφο μπορεί να παραταθεί μέχρι ένα εξάμηνο.»

2. *ΟΔΗΓΙΑ 2002/45/ΕΚ*

(3) Η οδηγία 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουλίου 1976, περί προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που αφορούν περιορισμούς κυκλοφορίας στην αγορά και χρήσεως μερικών επικίνδυνων ουσιών και παρασκευασμάτων [2], όπως τροποποιήθηκε, θεσπίζει κανόνες που περιορίζουν την κυκλοφορία στην αγορά και τη χρήση ορισμένων επικίνδυνων ουσιών και παρασκευασμάτων.

(4) Σύμφωνα με το άρθρο 1 παράγραφος 1, η οδηγία εφαρμόζεται στις επικίνδυνες ουσίες και παρασκευάσματα που περιλαμβάνονται στο παράρτημα Ι. Το άρθρο 2 ορίζει ότι τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα απαιτούμενα μέτρα ώστε οι επικίνδυνες ουσίες και τα παρασκευάσματα του παραρτήματος Ι να δύνανται να κυκλοφορούν στην αγορά ή να χρησιμοποιούνται μόνο υπό τους όρους που προβλέπονται στο παράρτημα.

(5) Η οδηγία 76/769/ΕΟΚ τροποποιήθηκε αρκετές φορές, μεταξύ άλλων για να προστεθούν νέες επικίνδυνες ουσίες και παρασκευάσματα στο παράρτημα Ι της οδηγίας, θεσπίζοντας έτσι τους περιορισμούς κυκλοφορίας τους στην αγορά ή/και χρήσης τους, οι οποίοι είναι αναγκαίοι για την προστασία της ανθρώπινης υγείας ή/και του περιβάλλοντος.

(6) Η οδηγία 2002/45/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, αφού εγκρίθηκε έχοντας ως νομική βάση το άρθρο 95 της συνθήκης, εισήγαγε στο παράρτημα Ι της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ ένα νέο σημείο 42 σχετικό με τα αλκάνια, C_{10}-C_{13}, χλωρο (χλωριωμένες παραφίνες μικρής αλυσίδας), ορίζοντας κανόνες για την κυκλοφορία στην αγορά και τη χρήση των ουσιών αυτών.

(7) Σύμφωνα με το σημείο 42.1, δεν επιτρέπεται η διάθεση των ΧΠΜΑ στην αγορά ως ουσιών ή συστατικών άλλων ουσιών ή ως παρασκευασμάτων σε συγκεντρώσεις άνω του 1 %:

— στην επεξεργασία μετάλλων,

— για τη λίπανση δερμάτων.

(8) Το σημείο 42.2 προβλέπει ότι πριν από την 1η Ιανουαρίου 2003 όλες οι υπόλοιπες χρήσεις των ΧΠΜΑ θα επανεξεταστούν από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή σε συνεργασία με τα κράτη μέλη και την επιτροπή OSPAR, υπό το πρίσμα τυχόν νέων επιστημονικών δεδομένων σχετικά με τους κινδύνους που ενέχουν οι ΧΠΜΑ για την υγεία και το περιβάλλον, και ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο θα ενημερωθεί για το αποτέλεσμα της επανεξέτασης αυτής.

(9) Το άρθρο 2 παράγραφος 1 ορίζει ότι τα κράτη μέλη θεσπίζουν και δημοσιεύουν τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις ώστε να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία το αργότερο έως τις 6 Ιουλίου 2003· ότι ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά και ότι εφαρμόζουν τις διατάξεις αυτές το αργότερο στις 6 Ιανουαρίου 2004.

[2] ΕΕ L 262 της 27.9.1976, σ. 201.

3. *ΕΘΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ*

(10) Οι εθνικές διατάξεις που κοινοποιήθηκαν από τις Κάτω Χώρες θεσπίστηκαν με την απόφαση της 3ης Νοεμβρίου 1999 περί καθορισμού κανόνων που απαγορεύουν ορισμένες χρήσεις των χλωριωμένων παραφινών μικρής αλυσίδας [(απόφαση για τις χλωριωμένες παραφίνες, νομοθετική πράξη περί χημικών ουσιών (WMS)] (Staatsblad van het Koninkrijk der Nederlanden, Jaargang 1999, 478).

(11) Το άρθρο 1 ορίζει ότι η απόφαση εφαρμόζεται στα χλωριωμένα αλκάνια με αλυσίδα από 10 έως 13, περιλαμβανομένων των ατόμων άνθρακα και βαθμού χλωρίωσης όχι χαμηλότερου από 48 % κατά βάρος.

Δυνάμει του άρθρου 2 παράγραφος 1, οι ΧΠΜΑ που αναφέρονται στο άρθρο 1 δεν μπορούν να χρησιμοποιούνται:

α) ως πλαστικοποιητές σε βαφές, επιχρίσματα ή στεγανωτικά·

β) σε υγρά επεξεργασίας μετάλλων·

γ) ως επιβραδυντικά φλόγας σε καουτσούκ, πλαστικά ή κλωστοϋφαντουργικά προϊόντα.

Εντούτοις, βάσει του άρθρου 2 παράγραφος 2, οι ΧΠΜΑ μπορούν να συνεχίσουν να χρησιμοποιούνται έως τις 31 Δεκεμβρίου 2004 σε στεγανωτικά φραγμάτων ή ως επιβραδυντικά φλόγας σε ταινιοδρόμους για αποκλειστική χρήση σε ορυχεία.

(12) Οι διατάξεις αυτές κοινοποιήθηκαν στην Επιτροπή με τη μορφή σχεδίου στις 8 Μαρτίου 1999 στο πλαίσιο της οδηγίας 98/34/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Ιουνίου 1998, για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και κανονισμών ([3]). Οι Κάτω Χώρες τόνισαν ότι η θέσπιση των υπό εξέταση διατάξεων ήταν αναγκαία για να συμμορφωθεί η χώρα αυτή με τις διεθνείς υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει της σύμβασης για την πρόληψη της θαλάσσιας ρύπανσης από χερσαίες πηγές («σύμβαση του Παρισιού») και με την απόφαση 95/1 της επιτροπής του Παρισιού (PARCOM) του Ιουνίου 1995 για τη σταδιακή εξάλειψη των ΧΠΜΑ που ελήφθη στο πλαίσιο της εφαρμογής της σύμβασης, στην οποία το Βασίλειο των Κάτω Χωρών είναι συμβαλλόμενο μέρος ([4]). Πέντε κράτη μέλη ([5]) και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή υπέβαλαν παρατηρήσεις, ενώ η Ισπανία εξέδωσε αναλυτική γνώμη. Όλα αυτά τα κράτη μέλη, με εξαίρεση τη Δανία και την Αυστρία, αντιτάχθηκαν στην εισαγωγή των υπό εξέταση εθνικών διατάξεων, όπως έκανε και η Επιτροπή.

4. *ΓΕΝΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΧΠΜΑ*

(13) Οι χλωριωμένες παραφίνες είναι χημικές ουσίες που παρασκευάζονται με τη χλωρίωση παραφινών ή αλκανίων ευθείας αλυσίδας. Διαιρούνται συχνά σε διάφορες ομάδες ανάλογα με το μήκος της αλυσίδας του αρχικού υλικού και την ποσότητα του χλωρίου στο τελικό προϊόν. Οι τρεις κυριότερες ομάδες είναι οι χλωριωμένες παραφίνες μικρής, μεσαίας και μεγάλης αλυσίδας (ΧΠΜΑ, ΧΠΜεσΑ και ΧΠΜεγΑ, αντιστοίχως). Οι ΧΠΜΑ παρασκευάζονται από παραφίνες ευθείας αλυσίδας μήκους C_{10} έως C_{13}. Η περιεκτικότητα των εμπορικών ΧΠΜΑ σε χλώριο κυμαίνεται, κατά μέσο όρο, μεταξύ 49 και 71 %. Μπορούν να διατίθενται στην αγορά και να χρησιμοποιούνται σε καθαρή μορφή αλλά μπορούν επίσης να περιέχονται ως προσμείξεις σε άλλες ουσίες και παρασκευάσματα, ιδίως ΧΠΜεσΑ ([6]).

([3]) ΕΕ L 204 της 21.7.1998, σ. 37.

([4]) Στο πλαίσιο της σύμβασης του Παρισιού, τα συμβαλλόμενα μέρη δεσμεύτηκαν να λάβουν όλα τα δυνατά μέτρα για την πρόληψη και την καταπολέμηση της θαλάσσιας ρύπανσης από χερσαίες πηγές. Όλα τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας εκτός από την Αυστρία, την Ελλάδα, το Λουξεμβούργο και την Ιταλία έχουν υπογράψει τη σύμβαση. Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα είναι επίσης συμβαλλόμενο μέρος. Η επιτροπή του Παρισιού (PARCOM), που απαρτίζεται από εκπροσώπους κάθε συμβαλλόμενου μέρους, είναι υπεύθυνη για τη διαχείριση της σύμβασης. Το άρθρο 18.3 προβλέπει ότι η επιτροπή μπορεί να θεσπίζει προγράμματα και μέτρα για την πρόληψη ή τη μείωση της ρύπανσης από χερσαίες πηγές με ορισμένες χημικές ουσίες που παρατίθενται στο παράρτημα Α, μέρη Ι, ΙΙ και ΙΙΙ της σύμβασης. Η απόφαση 95/1 της PARCOM, που εγκρίθηκε με νομική βάση το άρθρο 18.3, ορίζει τη σταδιακή κατάργηση ορισμένων χρήσεων των ΧΠΜΑ σύμφωνα με το ακόλουθο χρονοδιάγραμμα: χρήση ως πλαστικοποιητών σε βαφές και επιχρίσματα, χρήση σε υγρά επεξεργασίας μετάλλων και χρήση ως επιβραδυντικών φλόγας σε καουτσούκ, πλαστικά και κλωστοϋφαντουργικά προϊόντα έως τις 31 Δεκεμβρίου 1999· χρήση ως πλαστικοποιητών σε στεγανωτικά και ως επιβραδυντικών φλόγας σε ταινιοδρόμους για αποκλειστική χρήση σε ορυχεία έως τις 31 Δεκεμβρίου 2004. Από τα 11 κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας που είναι συμβαλλόμενα μέρη της σύμβασης του Παρισιού όλα εκτός από το Ηνωμένο Βασίλειο έχουν δεσμευθεί ως προς την απόφαση 95/1 της PARCOM. Η Ευρωπαϊκή Κοινότητα δεν είναι συμβαλλόμενο μέρος στην απόφαση της PARCOM. Η σύμβαση του Παρισιού αντικαταστάθηκε με τη νέα σύμβαση για την προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος του βορειοανατολικού Ατλαντικού (σύμβαση OSPAR, 1992). Στο πλαίσιο της νέας σύμβασης, μια νέα επιτροπή OSPAR αντικατέστησε την επιτροπή του Παρισιού.

([5]) Ιταλία, Δανία, Ηνωμένο Βασίλειο, Αυστρία και Γερμανία.

([6]) Η οδηγία 2002/45/ΕΚ ορίζει όριο συγκέντρωσης 1 % για τις ΧΠΜΑ που αποτελούν συστατικό άλλων ουσιών και παρασκευασμάτων.

(14) Στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα οι ΧΠΜΑ χρησιμοποιούνται κυρίως ως πρόσθετα σε υγρά επεξεργασίας μετάλλων. Χρησιμοποιούνται επίσης ως επιβραδυντικά φλόγας σε παράγωγα του καουτσούκ και ως πρόσθετα σε βαφές και άλλα συστήματα επίχρισης. Χρησιμοποιούνται λιγότερο ως λιπαντικοί και μαλακτικοί παράγοντες στη βιομηχανία δέρματος, ως παράγοντες εμποτισμού νημάτων στην κλωστοϋφαντουργία και ως πρόσθετα στεγανωτικών ενώσεων.

(15) Λόγω της τοξικότητάς τους και της φαινόμενης ανθεκτικότητας και τάσης τους για βιοσυσσώρευση, οι ΧΠΜΑ περιλαμβάνονται στις ουσίες για τις οποίες προβλέπονται μέτρα με σκοπό την καταπολέμηση της ρύπανσης στο πλαίσιο της σύμβασης του Παρισιού (πλέον σύμβαση OSPAR) ([7]). Στις αρχές τις δεκαετίας του '90, η επιτροπή του Παρισιού εξέφρασε την ανησυχία της σχετικά με τις εκπομπές ΧΠΜΑ στο θαλάσσιο περιβάλλον και άρχισε να εξετάζει κανονιστικά μέτρα για τη χρήση αυτών των ουσιών. Εκείνη την περίοδο, οι ευρωπαίοι παραγωγοί υπέβαλαν πρόταση εθελοντικής συμφωνίας με σκοπό τη σταδιακή κατάργηση της παροχής ΧΠΜΑ που προορίζονται για εφαρμογή σε υγρά επεξεργασίας μετάλλων και την ενθάρρυνση των βιομηχανιών στα επόμενα στάδια της παραγωγικής διεργασίας να χρησιμοποιούν προϊόντα λιγότερο βλαβερά για το υδάτινο περιβάλλον. Οι διαπραγματεύσεις δεν σημείωσαν επιτυχία και η επιτροπή του Παρισιού (PARCOM) εξέδωσε τελικά την απόφαση 95/1. Το Ηνωμένο Βασίλειο αντιτάχθηκε στην απόφαση αυτή, επισημαίνοντας ότι δεν στηριζόταν σε κατάλληλη αξιολόγηση των κινδύνων.

(16) Με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1179/94 της Επιτροπής ([8]), οι ΧΠΜΑ συμπεριλήφθηκαν στον πρώτο κατάλογο ουσιών προτεραιότητας που θα αποτελούσαν αντικείμενο αξιολόγησης κινδύνου σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 793/93 του Συμβουλίου της 23 Μαρτίου 1993 για την αξιολόγηση και τον έλεγχο των κινδύνων από τις υπάρχουσες ουσίες ([9]), με το Ηνωμένο Βασίλειο ως εισηγητή.

(17) Η έκθεση αξιολόγησης των κινδύνων για τις ΧΠΜΑ που συνέταξε το Ηνωμένο Βασίλειο ολοκληρώθηκε το Σεπτέμβριο του 1997, κατόπιν εξέτασης από τους τεχνικούς εμπειρογνώμονες των κρατών μελών ([10]). Η έκθεση, η οποία εξέτασε όλα τα επιστημονικά στοιχεία που ήταν διαθέσιμα έως το 1996, περιλαμβανομένων αυτών στα οποία βασίστηκε η απόφαση 95/1 της PARCOM, επισήμανε ορισμένους περιβαλλοντικούς κινδύνους για τους υδρόβιους οργανισμούς από τη χρήση των ΧΠΜΑ στην επεξεργασία μετάλλων και την τελική επεξεργασία δερμάτων, για τους οποίους συνέστησε να εξεταστεί το ενδεχόμενο λήψης μέτρων με σκοπό τη μείωση των κινδύνων. Οι υπόλοιπες τρέχουσες χρήσεις δεν θεωρήθηκε ότι εγείρουν ανησυχίες τόσο για το περιβάλλον όσο και για την ανθρώπινη υγεία, αν και κρίθηκαν αναγκαίες περαιτέρω πληροφορίες και δοκιμές για τον κατάλληλο χαρακτηρισμό ορισμένων πιθανών περιβαλλοντικών κινδύνων από τη χρήση ΧΠΜΑ στο καουτσούκ.

(18) Η έκθεση αξιολόγησης των κινδύνων που καταρτίστηκε από το Ηνωμένο Βασίλειο υποβλήθηκε στην επιστημονική επιτροπή τοξικότητας, οικοτοξικότητας και περιβάλλοντος (SCTEE) για αξιολόγηση από ομότιμους φορείς. Στη γνώμη που εξέδωσε στις 27 Νοεμβρίου 1998 ([11]), η SCTEE επιβεβαίωσε την επιστημονική εγκυρότητα των αποτελεσμάτων στα οποία κατέληξε η αξιολόγηση των κινδύνων.

([7]) Βλέπε την υποσημείωση 4.

([8]) ΕΕ L 131 της 26.5.1994, σ. 3.

([9]) ΕΕ L 84 της 5.4.1993, σ. 1. Ο κανονισμός αυτός θεσπίζει, μεταξύ άλλων, κοινοτική διαδικασία για την αξιολόγηση των κινδύνων που ενέχουν οι υπάρχουσες ουσίες, δηλαδή οι ουσίες που περιλαμβάνονται στο ευρωπαϊκό ευρετήριο των υπαρχουσών στο εμπόριο ουσιών (ΕΕ C 146 της 15.6.1990, σ. 1). Δυνάμει του κανονισμού αυτού, οι κατάλογοι των ουσιών προτεραιότητας που θα υπάγονται σε κοινοτική αξιολόγηση κινδύνων εγκρίνονται με κανονισμό της Επιτροπής που ορίζει, για κάθε ουσία, το αρμόδιο για την αξιολόγηση κράτος μέλος (κράτος μέλος εισηγητής). Θα πρέπει να ακολουθούνται συγκεκριμένες διαδικασίες και μεθοδολογίες κατά την αξιολόγηση των πραγματικών ή των δυνητικών κινδύνων για τον άνθρωπο και το περιβάλλον από τις εν λόγω ουσίες. Αυτές ορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1488/94 της Επιτροπής, της 28ης Ιουνίου 1994, για τον καθορισμό των αρχών αξιολόγησης των κινδύνων για τον άνθρωπο και το περιβάλλον από τις υπάρχουσες ουσίες σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 793/93 του Συμβουλίου. (ΕΕ L 161 της 26.6.1994, σ. 3) και αναλύονται περαιτέρω στο έγγραφο τεχνικής καθοδήγησης για την αξιολόγηση των κινδύνων όσον αφορά τις νέες και τις υπάρχουσες ουσίες (TGD — http://ecb.jrc.it/existing-chemicals/). Τα αποτελέσματα της αξιολόγησης των κινδύνων και, κατά περίπτωση, η συνιστώμενη στρατηγική εγκρίνονται τελικά σε κοινοτικό επίπεδο, συνήθως με τη μορφή σύστασης της Επιτροπής. Με βάση την αξιολόγηση των κινδύνων και τη συνιστώμενη στρατηγική που έχουν εγκριθεί, η Επιτροπή αποφασίζει στη συνέχεια να προτείνει κοινοτικά μέτρα στο πλαίσιο της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ ή στο πλαίσιο άλλων σχετικών υφιστάμενων κοινοτικών μέσων.

([10]) Οι τεχνικοί εμπειρογνώμονες των κρατών μελών συνεδριάζουν τακτικά για να εξετάσουν εκθέσεις αξιολόγησης των κινδύνων με σκοπό την κατάρτιση μέτρων που θα θεσπιστούν σύμφωνα με τη διαδικασία επιτροπολογίας που ορίζεται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 793/93 του Συμβουλίου.

([11]) Γνώμη της SCTEE σχετικά με τα αποτελέσματα της αξιολόγησης των κινδύνων των ΧΠΜΑ η οποία διενεργήθηκε στο πλαίσιο του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 793/93 του Συμβουλίου για την αξιολόγηση και τον έλεγχο των κινδύνων των υπαρχουσών ουσιών — γνώμη που διατυπώθηκε στην 6η συνεδρίαση ολομέλειας της SCTEE, Βρυξέλλες, 27 Νοεμβρίου 1998. http://europa.eu.int/comm/food/fs/sc/sct/out23_en.html

(19) Δυνάμει της οδηγίας 98/98/ΕΚ της Επιτροπής [12], οι ΧΠΜΑ ταξινομήθηκαν ως επικίνδυνες ουσίες σύμφωνα με το παράρτημα Ι της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1967, περί προσεγγίσεως των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων που αφορούν στην ταξινόμηση, συσκευασία και επισήμανση των επικινδύνων ουσιών [13]. Ειδικότερα, ταξινομήθηκαν ως καρκινογόνες, κατηγορίας 3, και επισημαίνονται με τη φράση κινδύνου R 40 (Πιθανοί κίνδυνοι μόνιμων επιδράσεων) και το σύμβολο Xn (επιβλαβές). Είναι επίσης ταξινομημένες ως επικίνδυνες για το περιβάλλον και επισημαίνονται με τη φράση κινδύνου R 50/53 («Πολύ τοξικό για τους υδρόβιους οργανισμούς» και «Μπορεί να προκαλέσει μακροχρόνιες δυσμενείς επιπτώσεις στο υδάτινο περιβάλλον») και το σύμβολο N («Επικίνδυνο για το περιβάλλον»).

(20) Η έκθεση αξιολόγησης των κινδύνων για τις ΧΠΜΑ ολοκληρώθηκε τον Οκτώβριο του 1999 [14]. Τα αποτελέσματα της αξιολόγησης των κινδύνων των ΧΠΜΑ και η αντίστοιχη στρατηγική μείωσης των κινδύνων εγκρίθηκαν σε κοινοτικό επίπεδο με τη σύσταση 1999/721/ΕΚ της Επιτροπής, της 12ης Οκτωβρίου 1999 [15], σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 793/93. Τα σχετικά μέρη της σύστασης αναπαράγονται παρακάτω.

«I. **ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ**

A. **Ανθρώπινη υγεία**

Το πόρισμα της αξιολόγησης κινδύνων για τουςΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ, τους ΚΑΤΑΝΑΛΩΤΕΣ και τον ΑΝΘΡΩΠΟ ΠΟΥ ΕΚΤΙΘΕΤΑΙ ΜΕΣΩ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ είναι ότι δεν υπάρχει επί του παρόντος ανάγκη περισσότερων στοιχείων ή/και δοκιμασιών ή μέτρων περιορισμού κινδύνων πέραν όσων ήδη εφαρμόζονται. Αυτό επειδή:

— η αξιολόγηση κινδύνων δείχνει ότι δεν αναμένεται να προκύψουν κίνδυνοι για τις προαναφερόμενες ομάδες πληθυσμού. Η κύρια οδός έκθεσης των εργαζομένων κατά την παραγωγή και τη χρήση της ουσίας είναι μέσω του δέρματος. Πιθανόν και η εισπνοή να αποτελεί οδό έκθεσης κατά την επεξεργασία μετάλλων και τη χρήση λιωμένων συγκολλητικών που περιέχουν την ουσία. Τα μέτρα περιορισμού κινδύνων που ήδη εφαρμόζονται στους χώρους εργασίας ή άλλα νομοθετικά κοινοτικά μέτρα θεωρούνται επαρκή,

— η έκθεση των καταναλωτών που μπορεί να προκύψει κατά την επαφή τους με δερμάτινα είδη επεξεργασμένα με την ουσία και από μη επαγγελματική χρήση υγρών επεξεργασίας μετάλλων θεωρείται αμελητέα.

B. **Περιβάλλον**

Το πόρισμα της αξιολόγησης κινδύνων για το περιβάλλον στο ΥΔΑΤΙΝΟ (ιζήματα) και στο ΧΕΡΣΑΙΟ ΟΙΚΟΣΥΣΤΗΜΑ είναι ότι υπάρχει ανάγκη περαιτέρω στοιχείων ή/και δοκιμασιών. Αυτό επειδή:

— χρειάζονται περισσότερα στοιχεία για να διευκρινιστούν σωστά οι κίνδυνοι για τα ιζήματα κατά την παραγωγή της ουσίας και τη χρήση της στο καουτσούκ, για το έδαφος και τα ιζήματα κατά την παρασκευή και χρήση υγρών επεξεργασίας μετάλλων και προϊόντων τελικής επεξεργασίας δερμάτων, και για το έδαφος και τα ιζήματα σε περιφερειακό επίπεδο.

[12] ΕΕ L 355 της 30.12.1998, σ. 1. Η εν λόγω οδηγία προσθέτει, μεταξύ άλλων, τις ΧΠΜΑ στο παράρτημα Ι της τελευταίας οδηγίας. Πρόκειται για ευρετήριο επικίνδυνων ουσιών για τις οποίες έχει συμφωνηθεί εναρμονισμένη ταξινόμηση και επισήμανση σε κοινοτικό επίπεδο σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 3 της ίδιας οδηγίας.
[13] ΕΕ 196 της 16.8.1967, σ. 1.
[14] European Union Risk Assessment Report, CAS No.: 85535-84-8, EINECS No.: 287-476-5, alkanes, C_{10-13}, chloro, 1st priority list, Volume: 4 — European Commission Joint Research Centre, Institute for health and Consumer Protection, European Chemicals Bureau, Existing substances Institute for Health and Consumer Protection, Joint Research Centre, European Commission — http://ecb.jrc.it/existing-chemicals/
[15] ΕΕ L 292 της 13.11.1999, σ. 42.

Τα απαιτούμενα στοιχεία είναι:

— πειραματικός προσδιορισμός του Koc (*),

— στοιχεία ελέγχου του εδάφους και των ιζημάτων κοντά στις πηγές απόρριψης,

— δοκιμασίες τοξικότητας για τους οργανισμούς που ζουν στο έδαφος και τα ιζήματα, αν τα προαναφερόμενα στοιχεία δεν μπορούν να καθησυχάσουν τις ανησυχίες για τα παραπάνω οικοσυστήματα.

Το πόρισμα της αξιολόγησης κινδύνων για το περιβάλλον στους ΜΙΚΡΟΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΤΩΝ ΣΤΑΘΜΩΝ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑΣ ΛΥΜΑΤΩΝ και στην ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ είναι ότι δεν υπάρχει επί του παρόντος ανάγκη περαιτέρω στοιχείων ή/και δοκιμασιών ή μέτρων περιορισμού κινδύνων πέραν όσων ήδη εφαρμόζονται. Αυτό επειδή:

— η αξιολόγηση των κινδύνων δείχνει ότι δεν πρέπει να αναμένονται κίνδυνοι για τις περιβαλλοντικές σφαίρες που αναφέρονται. Τα μέτρα περιορισμού κινδύνων που ήδη εφαρμόζονται θεωρούνται επαρκή.

Το πόρισμα της αξιολόγησης κινδύνων για το περιβάλλον στα ΥΔΑΤΙΝΑ (εκτός των ιζημάτων) ΟΙΚΟΣΥΣΤΗΜΑΤΑ και σε ΜΗ ΕΙΔΙΚΕΣ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΟ ΔΙΑΜΕΡΙΣΜΑ ΔΡΑΣΕΙΣ ΕΠΙ ΤΗΣ ΤΡΟΦΙΚΗΣ ΑΛΥΣΙΔΑΣ είναι ότι υπάρχει ανάγκη ειδικών μέτρων για περιορισμό των κινδύνων. Αυτό επειδή:

— υπάρχουν υπόνοιες για δράσεις επί του τοπικού υδάτινου περιβάλλοντος ως συνέπεια της έκθεσης κατά την παρασκευή και τη χρήση υγρών επεξεργασίας μετάλλων και προϊόντων τελικής επεξεργασίας δερμάτων που περιέχουν την ουσία·

— υπάρχουν υπόνοιες μη ειδικών ως προς τα περιβαλλοντικά διαμερίσματα δράσεων επί της τροφικής αλυσίδας κατά την παρασκευή και τη χρήση προϊόντων τελικής επεξεργασίας δερμάτων και τη χρήση υγρών επεξεργασίας μετάλλων που περιέχουν την ουσία.

II. **ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ**

Πρέπει να αντιμετωπιστεί η υιοθέτηση περιορισμών εμπορίας και χρήσης της ουσίας σε κοινοτικό επίπεδο για την προστασία του περιβάλλοντος από τη χρήση και την παρασκευή προϊόντων, ιδίως δε κατά την επεξεργασία μετάλλων και δερμάτων. Χρειάζεται περαιτέρω προσπάθεια για τον καθορισμό των χρήσεων της ουσίας που απαιτείται να προβλεφθούν παρεκκλίσεις. Τα μέτρα που προσδιορίστηκαν για να προστατέψουν το περιβάλλον περιορίζουν ταυτόχρονα και την έκθεση του ανθρώπου.

(*) Συντελεστής καταμερισμού οργανικού άνθρακα, παράμετρος που αντιπροσωπεύει την κατανομή μιας χημικής ένωσης μεταξύ του οργανικού άνθρακα στο έδαφος (π.χ. χουμικό οξύ) και στο νερό.»

(21) Στις 20 Ιουνίου 2000 η Επιτροπή ενέκρινε πρόταση τροποποίησης της οδηγίας 76/769/ΕΚ με σκοπό την καθιέρωση των περιορισμών εμπορίας και χρήσης οι οποίες υποδείχθηκαν στην κοινοτική αξιολόγηση των κινδύνων, που οδήγησε τελικά στην έκδοση της οδηγίας 2002/45/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

(22) Όπως απαιτείται στο σημείο 42.2 του παραρτήματος I της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ, όπως καθιερώθηκε με την οδηγία 2002/45/ΕΚ, η Επιτροπή άρχισε να επανεξετάζει τις υπόλοιπες χρήσεις των ΧΠΜΑ. Στο πλαίσιο αυτό, η Επιτροπή κάλεσε το Ηνωμένο Βασίλειο, ως κράτος μέλος εισηγητή για τις ΧΠΜΑ σύμφωνα με τον κανονισμό 793/93/ΕΚ, να συλλέξει και να επανεξετάσει όλα τα νέα συναφή διαθέσιμα στοιχεία και, εάν ενδείκνυται, να ενημερώσει την κοινοτική έκθεση αξιολόγησης των κινδύνων. Επιπλέον, η Επιτροπή ζήτησε να πληροφορηθεί από τη γραμματεία του OSPAR εάν υπάρχουν νέα επιστημονικά δεδομένα σχετικά με τους κινδύνους που ενέχουν οι ΧΠΜΑ τα οποία θα μπορούσαν να μεταβάλουν τα πορίσματα της προηγούμενης αξιολόγησης των κινδύνων. Τέλος, η Επιτροπή ζήτησε να μάθει από την SCTEE εάν γνώριζε τυχόν νέα διαθέσιμα επιστημονικά στοιχεία που θα μπορούσαν να επηρεάσουν τα πορίσματα της αξιολόγησης των κινδύνων και θα απαιτούσαν ενδεχομένως τροποποίηση των πορισμάτων της.

(23) Στη γνώμη που εξέδωσε στις 22 Δεκεμβρίου 2002, η SCTEE κατέληξε στο συμπέρασμα ότι από την εξέταση των νέων γνώσεων σχετικά με τις ΧΠΜΑ δεν προκύπτει η ανάγκη μεταβολής των πορισμάτων της κοινοτικής αξιολόγησης των κινδύνων ([16]).

(24) Το Φεβρουάριο του 2003 το Ηνωμένο Βασίλειο υπέβαλε σχέδιο ενημερωμένης έκθεσης αξιολόγησης των κινδύνων για τις ΧΠΜΑ ως συνέχεια της οδηγίας 2002/45/ΕΚ το οποίο υποβλήθηκε κατόπιν στους τεχνικούς εμπειρογνώμονες των κρατών μελών ([17]) προς εξέταση. Η τελική έκδοση διατέθηκε στα τέλη Ιουλίου του 2003. Στο εν λόγω έγγραφο εξετάζονται τα στοιχεία για την περιβαλλοντική έκθεση, την πορεία και τις συνέπειες των ΧΠΜΑ τα οποία διατέθηκαν μετά την ολοκλήρωση της αρχικής αξιολόγησης των κινδύνων και επανεκτιμώνται οι κίνδυνοι που ενέχουν οι χρήσεις εκτός από αυτές που υπόκεινται στους περιορισμούς διάθεσης στην αγορά και χρήσης οι οποίοι ορίζονται στην οδηγία 2002/45/ΕΚ. Εξετάστηκαν επίσης οι δύο γνώμες της SCTEE που αναφέρονται παραπάνω (σημεία 18 και 23). Σε αντίθεση με την αρχική αξιολόγηση των κινδύνων, η ενημερωμένη αξιολόγηση των κινδύνων καλύπτει τους κινδύνους για το θαλάσσιο περιβάλλον, τόσο σε τοπικό όσο και σε ευρύτερο επίπεδο. Η τελευταία παράμετρος αξιολογήθηκε ως προς τα προσφάτως καθορισμένα κριτήρια για την ταυτοποίηση ανθεκτικών ή άκρως ανθεκτικών, βιοσυσσωρευτικών ή άκρως βιοσυσσωρευτικών και τοξικών (PBT, vPBT, PvBT ή vPvBT) ουσιών ([18]). Επιπλέον, εξετάζονται λεπτομερώς οι εκπομπές ΧΠΜΑ κατά τη διάρκεια του κύκλου ζωής των προϊόντων που τις περιέχουν.

(25) Η έκθεση εστιάζεται στους περιβαλλοντικούς κινδύνους και αποτελείται από δύο μέρη. Το πρώτο μέρος παρουσιάζει την αξιολόγηση που διενεργήθηκε βάσει των λόγων των τιμών PEC/PNEC ([19]) (εφεξής καλούμενη «κλασική αξιολόγηση των κινδύνων»). Στο δεύτερο μέρος εξετάζεται η αξιολόγηση των ΧΠΜΑ βάσει των κριτηρίων ανθεκτικότητας, βιοσυσσώρευσης και τοξικότητας (PBT) και εκτιμά τους κινδύνους για το ευρύτερο θαλάσσιο περιβάλλον (εφεξής καλούμενη «αξιολόγηση PBT»).

(26) Τα πορίσματα της ενημερωμένης αξιολόγησης κινδύνων αναπαράγονται παρακάτω:

«κδ) i) Υπάρχει ανάγκη περαιτέρω πληροφοριών ή/και δοκιμασιών.

Οι πλέον απαισιόδοξοι λόγοι PEC/PNEC δηλώνουν πιθανό κίνδυνο για τα επιφανειακά ύδατα και τα ιζήματα [από το σχηματισμό και τη χρήση (εφαρμογή) ενισχύσεων υποστρώματος για κλωστοϋφαντουργικά προϊόντα], το έδαφος (από το σχηματισμό και τη χρήση σε καουτσούκ και κλωστοϋφαντουργικά προϊόντα και από περιφερειακές πηγές "αποβλήτων που παραμένουν στο περιβάλλον") όσον αφορά τη δευτερογενή δηλητηρίαση (από το σχηματισμό και τη χρήση σε καουτσούκ και κλωστοϋφαντουργικά προϊόντα και από τη χρήση σε βαφές και επιχρίσματα), καθώς και για τα θαλάσσια οικοσυστήματα (από κάθε χρήση χλωριωμένων παραφινών μικρής αλυσίδας, με εξαίρεση τη χρήση σε στεγανωτικά, σύνθεση βαφών και εγκαταστάσεις παραγωγής). Κρίνεται αναγκαία η παροχή περαιτέρω ειδικών πληροφοριών σχετικά με την έκθεση, ώστε να βελτιωθούν οι εκτιμήσεις για την απελευθέρωση. Ειδικότερα, μπορούν να παρασχεθούν πληροφορίες για τα ακόλουθα:

— πραγματική απελευθέρωση ουσιών από τη σύνθεση και τη μετατροπή του καουτσούκ,

— τις ποσότητες των χλωριωμένων παραφινών μικρής αλυσίδας που χρησιμοποιούνται σε τυπικές εγκαταστάσεις σύνθεσης (σχηματισμού) κλωστοϋφαντουργικών προϊόντων και ενίσχυσης υποστρώματος,

— απελευθερώσεις από τη σύνθεση ενισχύσεων υποστρώματος και από τις εγκαταστάσεις ενίσχυσης υποστρώματος για τα κλωστοϋφαντουργικά προϊόντα,

— απελευθερώσεις από εγκαταστάσεις εφαρμογής βαφών και

— εκπομπές κατά τη χρήση και τη διάθεση προϊόντων.

([16]) Γνώμη της SCTEE για τις ΧΠΜΑ — Συνέχεια της οδηγίας 2002/45/ΕΚ, γνώμη που παρουσιάστηκε στην 35η συνεδρίαση ολομέλειας της SCTEE, Βρυξέλλες, 17 Δεκεμβρίου 2002. http://europa.eu.int/comm/food/fs/sc/sct/out23_en.html

([17]) Βλέπε υποσημείωση 10.

([18]) Σύμφωνα με το έγγραφο τεχνικής καθοδήγησης (βλέπε υποσημείωση 9), οι ουσίες με ιδιότητες PBT θεωρείται ότι έχουν τη δυνατότητα να μολύνουν το ευρύτερο θαλάσσιο περιβάλλον, καθιστώντας συνεπώς αναγκαία τη λήψη μέτρων για τον έλεγχο των εκπομπών.

([19]) Αυτή η μεθοδολογία για την αξιολόγηση των κινδύνων, η οποία παρουσιάστηκε συνοπτικά στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1488/94 της Επιτροπής και αναπτύχθηκε περαιτέρω στο έγγραφο τεχνικής καθοδήγησης (βλέπε υποσημείωση 9) συνίσταται στον υπολογισμό των λόγων μεταξύ της προβλεπόμενης περιβαλλοντικής συγκέντρωσης [Predicted Environmental Concentration (PEC)] μιας δεδομένης ουσίας και της προβλεπόμενης συγκέντρωσης χωρίς επιπτώσεις [Predicted No Effect Concentration (PNEC)] της ουσίας αυτής σε οποιοδήποτε ειδικό περιβαλλοντικό σύστημα· οι λόγοι άνω του ενός μαρτυρούν κατάσταση πραγματικών ή δυνητικών κινδύνων, ανάλογα με την αβεβαιότητα που περιβάλλει τις τιμές PEC και PNEC.

Η ουσία πληροί τα κριτήρια ελέγχου για να θεωρηθεί ουσία PBT και, επομένως, θα μπορούσε να διενεργηθεί επίσης δοκιμή προσομοίωσης όσον αφορά τη βιοδιασπασιμότητα ώστε να προσδιοριστεί ο χρόνος υποδιπλασιασμού στο θαλάσσιο περιβάλλον. Τα επιπλέον δεδομένα για την τοξικότητα θα καθιστούσαν εφικτή την αναθεώρηση των τιμών PNEC τόσο για το θαλάσσιο νερό όσο και για τα ιζήματα, αλλά η ανάγκη συλλογής τέτοιων δεδομένων είναι λιγότερο σημαντική από τον προσδιορισμό της ανθεκτικότητας. Επιπροσθέτως, θα μπορούσε να εξεταστεί το ενδεχόμενο διενέργειας περαιτέρω δοκιμασιών βιοδιάσπασης των χλωριωμένων παραφινών μικρής αλυσίδας στο έδαφος.

Σημείωση: Οι μετρήσεις δείχνουν ότι η ουσία είναι ευρέως διασπαρμένη στο περιβάλλον. Άγνωστες είναι οι τάσεις όσον αφορά τα επίπεδα τα οποία ενδέχεται να σχετίζονται με παλαιότερες χρήσεις οι οποίες πλέον ελέγχονται. Επίσης, δεν διαπιστώθηκε σαφής κίνδυνος με βάση τις εν λόγω μετρήσεις. Ωστόσο, η εμφάνιση χλωριωμένων παραφινών μικρής αλυσίδας στην Αρκτική και σε θαλάσσια αρπακτικά συνεπάγεται ότι τα ευρήματα αυτά εξακολουθούν να προκαλούν ανησυχία. Αν και δεν είναι δυνατόν να υποστηριχθεί με επιστημονικά στοιχεία η ύπαρξη τρέχοντος ή μελλοντικού κινδύνου για το περιβάλλον, υπό το πρίσμα:

— των δεδομένων που μαρτυρούν παρουσία στους ζωντανούς οργανισμούς,

— της φαινόμενης ανθεκτικότητας της ουσίας (βάσει εργαστηριακών δοκιμών),

— του χρόνου που θα απαιτούσε η συγκέντρωση των πληροφοριών και

— του γεγονότος ότι δύσκολα θα μειωνόταν η έκθεση εάν οι συμπληρωματικές πληροφορίες επιβεβαίωναν την ύπαρξη κινδύνου,

θα μπορούσε να εξεταστεί σε επίπεδο πολιτικής η ανάγκη διερεύνησης επιλογών συντηρητικής διαχείρισης κινδύνων σήμερα ελλείψει δεδομένων σχετικά με τη μετρηθείσα διάρκεια υποδιπλασιασμού στο περιβάλλον, ώστε να μειωθούν οι εισροές στα νερά (και στο έδαφος από τη χρήση ιλύος καθαρισμού λυμάτων), συμπεριλαμβανομένων των εισροών από "απόβλητα που παραμένουν στο περιβάλλον". Αυτό θα μπορούσε να επανεξεταστεί εάν μια δοκιμή περιβαλλοντικής προσομοίωσης αποδείξει ότι δεν ικανοποιείται το κριτήριο της ανθεκτικότητας. Ως προς τούτο, θα πρέπει να σημειωθεί ότι η ουσία φαίνεται ότι πληροί τα κριτήρια ελέγχου ώστε να θεωρείται υποψήφιος ανθεκτικός οργανικός ρύπος (ΑΟΠ) σύμφωνα με τις διεθνείς συμβάσεις.

κδ) ii) Επί του παρόντος δεν κρίνονται αναγκαίες περαιτέρω πληροφορίες ή/και δοκιμασίες ή μέτρα για τη μείωση των κινδύνων εκτός από αυτά που ήδη εφαρμόζονται.

Το συμπέρασμα αυτό ισχύει για την αξιολόγηση των ακόλουθων:

— του τοπικού διαμερίσματος επιφανειακών υδάτων για τις εγκαταστάσεις παραγωγής, της σύνθεσης και της μετατροπής καουτσούκ, του σχηματισμού και της χρήσης στεγανωτικών, της σύνθεσης και της χρήσης βαφών και επιχρισμάτων, και σε περιφερειακό επίπεδο (αξίζει να σημειωθεί ότι διαπιστώνεται κάποια αβεβαιότητα ως προς τις τιμές PNEC για το εν λόγω τελικό σημείο και, εάν τα δεδομένα αναλύονταν με συντηρητικότερο τρόπο, θα εντοπίζονταν πιθανοί κίνδυνοι για τις εγκαταστάσεις παραγωγής, της σύνθεσης και της μετατροπής του καουτσούκ και της βιομηχανικής εφαρμογής βαφών και επιχρισμάτων),

— του τοπικού διαμερίσματος ιζημάτων για χώρους παραγωγής, της σύνθεσης και της χρήσης στεγανωτικών, της σύνθεσης και της χρήσης βαφών και επιχρισμάτων, και σε περιφερειακό επίπεδο,

— της αξιολόγησης των εγκαταστάσεων επεξεργασίας λυμάτων από όλες τις χρήσεις,

— του ατμοσφαιρικού διαμερίσματος και των διαδικασιών επεξεργασίας λυμάτων για παραγωγή και κάθε χρήση,

— του τοπικού χερσαίου διαμερίσματος για χώρους παραγωγής, της σύνθεσης και της χρήσης στεγανωτικών και της σύνθεσης και της χρήσης βαφών και του περιφερειακού διαμερίσματος γεωργικού εδάφους (αξίζει να σημειωθεί ότι διαπιστώνεται κάποια αβεβαιότητα ως προς τις τιμές PNEC για το εν λόγω τελικό σημείο και, εάν τα δεδομένα αναλύονταν με συντηρητικότερο τρόπο, θα εντοπίζονταν πιθανοί κίνδυνοι για τη βιομηχανική χρήση βαφών) και

— της δευτερογενούς δηλητηρίασης για χώρους παραγωγής, της χρήσης στεγανωτικών και της σύνθεσης βαφών.»

(27) Αφού κλήθηκε από την Επιτροπή να επανεξετάσει την ενημερωμένη έκθεση αξιολόγησης των κινδύνων και να διευκρινίσει ορισμένα ειδικά ζητήματα που έχουν σημασία για την εκτίμηση των κοινοποιημένων εθνικών διατάξεων, η SCTEE εξέδωσε σχετική γνώμη στις 3 Οκτωβρίου 2003 ([20]). Κατά την εκπόνηση της γνώμης της, η SCTEE εξέτασε επίσης τη μελέτη «Οικοτοξικολογικές συμβουλές σχετικά με τις χλωριωμένες παραφίνες» η οποία διενεργήθηκε κατόπιν παραγγελίας της κυβέρνησης των Κάτω Χωρών, καθώς και τη σειρά ουσιών προτεραιότητας OSPAR για τις ΧΠΜΑ (Επιτροπή OSPAR, 2001) και το φάκελο ουσιών για τις ΧΠΜΑ της ad hoc ομάδας εμπειρογνωμόνων της UNECE (τελικό σχέδιο II, 2003). Όσον αφορά την αξιολόγηση PBT, η SCTEE θεωρεί ότι, παρόλο που εξακολουθούν να υφίστανται αμφιβολίες ως προς την ταξινόμηση των ΧΠΜΑ ως ουσιών PBT, βάσει των αποδεικτικών στοιχείων και λαμβάνοντας ιδίως υπόψη την αποδεδειγμένη παρουσία ΧΠΜΑ σε διάφορα περιβάλλοντα και ανώτερα αρπακτικά σε απομακρυσμένα μέρη, η ισχύουσα ταξινόμηση κρίνεται κατάλληλη και απίθανο να μεταβληθεί κατόπιν περαιτέρω εργασιών. Ωστόσο, η SCTEE επαναδιατυπώνει τις ανησυχίες της ότι η ταξινόμηση PBT δεν δύναται να αποτελεί τη μοναδική βάση για τη διαχείριση των κινδύνων, εκφράζοντας την άποψη ότι η λεπτομερέστερη ανάλυση των κινδύνων και τουλάχιστον των πηγών, των οδών και των διόδων προς το θαλάσσιο περιβάλλον κρίνεται αναγκαία για το σκοπό αυτό. Η SCTEE επισημαίνει ότι η «κλασική αξιολόγηση των κινδύνων», αν και βασίζεται σε ορισμένες από τις πλέον απαισιόδοξες εικασίες ως προς την απελευθέρωση και την έκθεση, επέκτεινε το πεδίο ανησυχιών στους κινδύνους για το υδάτινο περιβάλλον, τα ιζήματα και το έδαφος από την ενίσχυση υποστρώματος των κλωστοϋφαντουργικών προϊόντων και του καουτσούκ. Επιπλέον, η SCTEE παρατηρεί ότι για το έδαφος και τα ιζήματα, σε αντίθεση με την έκθεση, πρέπει να εφαρμόζεται επιπλέον συντελεστής 10 στο λόγο PEC/PNEC, κάτι που θα καθιστούσε όλους τους δείκτες κινδύνου για το έδαφος και τα ιζήματα μεγαλύτερους του 1. Ωστόσο, η SCTEE φρονεί ότι οι τιμές PNEC που χρησιμοποιούνται κατά την αξιολόγηση των κινδύνων για τα εν λόγω περιβάλλοντα δεν είναι αξιόπιστες. Η SCTEE προβάλλει το επιχείρημα ότι οι αποφάσεις σχετικά με τη διαχείριση των κινδύνων θα ήταν πιο αξιόπιστες εάν βασίζονταν σε εμπειρικά παραγόμενες τιμές PNEC και θεωρεί ότι τα δεδομένα αυτά θα μπορούσαν να συλλεγούν σχετικά γρήγορα. Η SCTEE επισημαίνει περαιτέρω αδυναμίες των παραδοχών σχετικά με τη δευτερογενή δηλητηρίαση. Συμπερασματικά, η SCTEE, αν και αναγνωρίζει ότι οι χρήσεις ΧΠΜΑ που δεν υπόκεινται επί του παρόντος σε ελέγχους στο πλαίσιο των ισχυόντων κοινοτικών μέτρων για τη μείωση των κινδύνων ενδέχεται να προκαλέσουν εύλογες ανησυχίες όσον αφορά τον αντίκτυπο στο περιβάλλον, θεωρεί ότι τα διαθέσιμα στοιχεία δεν είναι ικανά να αιτιολογήσουν τη λήψη μέτρων για τη μείωση των κινδύνων και κρίνει αναγκαία τη συλλογή περισσότερων πληροφοριών και τη διενέργεια περαιτέρω δοκιμών για την ορθή αξιολόγηση των κινδύνων.

(28) Σε συνέχεια των παραπάνω εξελίξεων, η Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 10 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 793/93 ([21]), καταρτίζει κανονισμό με σκοπό να υποχρεώσει τη βιομηχανία να παράσχει τα στοιχεία και τις πληροφορίες που λείπουν, καθιστώντας με τον τρόπο αυτό εφικτή την πιο αξιόπιστη επαναξιολόγηση των κινδύνων. Κατόπιν εξέτασης από τους τεχνικούς εμπειρογνώμονες των κρατών μελών, η νέα ενημερωμένη αξιολόγηση των κινδύνων θα υποβληθεί ακολούθως, εάν κρίνεται σκόπιμο, στην SCTEE για αξιολόγηση από ομότιμους φορείς.

(29) Εκτός από τα προαναφερόμενα κοινοτικά μέτρα, οι ΧΠΜΑ εξετάζονται και από άλλα στοιχεία της κοινοτικής νομοθεσίας. Δεδομένων της τοξικότητάς τους για τον άνθρωπο και της υδατοτοξικότητάς τους, της ευρέως ανιχνευθείσας παρουσίας τους στο υδάτινο περιβάλλον και του γεγονότος ότι ήδη υπάγονται στην απόφαση 95/1 της PARCOM, οι ΧΠΜΑ συμπεριλήφθηκαν με την απόφαση 2455/2001/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Νοεμβρίου 2001, για τη θέσπιση του καταλόγου ουσιών προτεραιότητας στον τομέα της πολιτικής των υδάτων και τροποποίηση της οδηγίας 2000/60/ΕΚ ([22]) στις επικίνδυνες ουσίες προτεραιότητας κατά την έννοια του άρθρου 16 παράγραφος 3 της τελευταίας οδηγίας. Στο πλαίσιο της οδηγίας αυτής πρέπει να θεσπιστούν ειδικά μέτρα σε κοινοτικό επίπεδο με σκοπό την παύση ή τη σταδιακή εξάλειψη απορρίψεων, εκπομπών και απωλειών εντός 20 ετών από τη θέσπισή τους. Προς το παρόν, δεν έχουν θεσπιστεί τέτοια μέτρα όσον αφορά τις ΧΠΜΑ.

([20]) Γνώμη της SCTEE σχετικά με την επιστημονική βάση των εθνικών διατάξεων για τις χλωριωμένες παραφίνες μικρής αλυσίδας (ΧΠΜΑ) πιο περιοριστική από εκείνη που ορίζεται στην οδηγία 2002/45/ΕΚ την οποία οι Κάτω Χώρες προτίθενται να διατηρήσουν σύμφωνα με το άρθρο 95 παράγραφος 4 της συνθήκης ΕΚ. Εγκρίθηκε από την SCTEE με γραπτή διαδικασία στις 3 Οκτωβρίου 2003. http://europa.eu.int/comm/food/fs/sc/sct/out200_en.pdf.

([21]) Σύμφωνα με τον κανονισμό, οι κατασκευαστές και οι εισαγωγείς υποβάλλουν, κατά κανόνα, στον εισηγητή ορισμένες πληροφορίες ή διενεργούν τις δοκιμές. Το άρθρο 10 ορίζει ότι, όταν στο πλαίσιο αξιολόγησης των κινδύνων ο εισηγητής κρίνει σκόπιμο να ζητήσει από τους παρασκευαστές ή τους εισαγωγείς να υποβάλουν πρόσθετες πληροφορίες ή να διεξαγάγουν περαιτέρω δοκιμές, ενημερώνει ως προς αυτό την Επιτροπή και η σχετική απόφαση λαμβάνεται σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 15.

([22]) ΕΕ L 331 της 15.12.2001, σ. 1.

II. **ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ**

(30) Κατά την έκδοση της οδηγίας 2002/45/ΕΚ, η αντιπροσωπεία των Κάτω Χωρών την καταψήφισε αναφέροντας, σε δήλωση ψήφου στις 24 Απριλίου 2002, ότι η εφαρμογή οδηγίας για τις ΧΠΜΑ θα καθιστούσε αδύνατο για τις Κάτω Χώρες να εκπληρώσουν τις διεθνείς υποχρεώσεις που υπέχουν δυνάμει της σύμβασης του Παρισιού και της απόφασης 95/1 της PARCOM.

(31) Με επιστολή της Μόνιμης Αντιπροσωπείας του Βασιλείου των Κάτω Χωρών στην Ευρωπαϊκή Ένωση στις 17 Ιανουαρίου 2003, η κυβέρνηση των Κάτω Χωρών, αναφερόμενη στο άρθρο 95 παράγραφος 4 της συνθήκης, κοινοποίησε στην Επιτροπή τις εθνικές διατάξεις της που διέπουν τη χρήση των ΧΠΜΑ και τις οποίες προτίθεται να διατηρήσει μετά την έκδοση της οδηγίας 2002/45/ΕΚ.

(32) Με επιστολή στις 25 Μαρτίου 2003, η Επιτροπή πληροφόρησε την κυβέρνηση των Κάτω Χωρών ότι έλαβε την κοινοποίηση στο πλαίσιο του άρθρου 95 παράγραφος 4 της συνθήκης και ότι η εξάμηνη περίοδος για την εξέτασή της σύμφωνα με το άρθρο 95 παράγραφος 6 άρχισε στις 22 Ιανουαρίου 2003, την επομένη της παραλαβής της κοινοποίησης.

(33) Με επιστολή στις 15 Απριλίου 2003, η Επιτροπή ενημέρωσε τα άλλα κράτη μέλη σχετικά με την κοινοποίηση που έλαβε από τις Κάτω Χώρες. Η Επιτροπή δημοσίευσε επίσης ανακοίνωση για την κοινοποίηση στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ([23]) ώστε να πληροφορήσει τους λοιπούς ενδιαφερομένους σχετικά με τις εθνικές διατάξεις που προτίθενται να διατηρήσουν οι Κάτω Χώρες, καθώς και τους λόγους που επικαλούνται για το σκοπό αυτό.

(34) Το Φεβρουάριο 2003, το Ηνωμένο Βασίλειο κατάρτισε το πρώτο σχέδιο της ενημερωμένης έκθεσης για την αξιολόγηση των κινδύνων σχετικά με τις ΧΠΜΑ που αναφέρεται στο τμήμα Ι.4 της παρούσας απόφασης.

(35) Στις 17 Ιουλίου 2003, σύμφωνα με το άρθρο 95 παράγραφος 6, η Επιτροπή ενημέρωσε το Βασίλειο των Κάτω Χωρών για την απόφασή της 2003/549/ΕΚ της ίδιας ημερομηνίας, με την οποία επέκτεινε την περίοδο που αναφερόταν στο πρώτο εδάφιο του εν λόγω άρθρου προκειμένου να εγκρίνει ή να απορρίψει τις κοινοποιημένες εθνικές διατάξεις για περαιτέρω περίοδο που λήγει στις 20 Δεκεμβρίου 2003. Η Επιτροπή θεώρησε ότι, σε περίπτωση απουσίας πραγματικού κινδύνου για την ανθρώπινη υγεία, η επέκταση αυτή αιτιολογείται από την ανάγκη διαβούλευσης με την SCTEE προκειμένου να διευκρινιστούν όσο το δυνατόν περισσότερο τα ζητήματα που προκύπτουν από το σχέδιο ενημερωμένης έκθεσης αξιολόγησης.

(36) Στα τέλη Ιουλίου του 2003 το Ηνωμένο Βασίλειο κατάρτισε την τελική έκδοση της ενημερωμένης έκθεσης αξιολόγησης των κινδύνων για τις ΧΠΜΑ, η οποία υποβλήθηκε ακολούθως στην SCTEE προς εξέταση, παράλληλα με τα στοιχεία που υποβλήθηκαν από το Βασίλειο των Κάτω Χωρών προς υποστήριξη της κοινοποίησής του.

(37) Στις 3 Οκτωβρίου 2003 η SCTEE εξέδωσε τη γνώμη που αναφέρεται στο τμήμα Ι.4 της παρούσας απόφασης.

III. **ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ**

1. *ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑ ΑΠΟΔΟΧΗΣ*

(38) Στην προαναφερόμενη απόφαση 2003/549/ΕΚ, η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η αίτηση που υποβλήθηκε από το Βασίλειο των Κάτω Χωρών δύναται να γίνει δεκτή. Γίνεται μνεία στην απόφαση αυτή για τους σκοπούς της παρούσας απόφασης. Ωστόσο, αξίζει να υπενθυμιστούν οι παράμετροι ως προς τις οποίες οι κοινοποιημένες εθνικές διατάξεις είναι ασύμβατες με τις απαιτήσεις της οδηγίας 2002/45/ΕΚ.

(39) Με λίγα λόγια, οι κοινοποιημένες εθνικές διατάξεις παρεκκλίνουν από τις απαιτήσεις της οδηγίας 2002/45/ΕΚ ως προς τα εξής:

— στις Κάτω Χώρες απαγορεύεται η χρήση ΧΠΜΑ με βαθμό χλωρίωσης τουλάχιστον 48 % ως πλαστικοποιητικών ουσιών σε βαφές, επιχρίσματα ή στεγανωτικά και ως ουσιών επιβραδυντικών της φλόγας στο καουτσούκ, τα πλαστικά ή τα κλωστοϋφαντουργικά προϊόντα, οι οποίες δεν θα υπόκεινται σε περιορισμούς κυκλοφορίας στην αγορά και χρήσης στο πλαίσιο της οδηγίας,

([23]) ΕΕ C 100 της 26.4.2003, σ. 20.

— στις Κάτω Χώρες απαγορεύεται η χρήση στα υγρά επεξεργασίας μετάλλων ουσιών και παρασκευασμάτων στα οποία περιλαμβάνονται ως συστατικά ΧΠΜΑ με βαθμό χλωρίωσης τουλάχιστον 48 %, οι οποίες δεν θα υπόκεινται σε περιορισμούς κυκλοφορίας στην αγορά και χρήσης στο πλαίσιο της οδηγίας εάν η συγκέντρωση των ΧΠΜΑ είναι χαμηλότερη του 1 %.

2. *ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ*

(40) Σύμφωνα με το άρθρο 95 παράγραφος 4 και παράγραφος 6 πρώτο εδάφιο της συνθήκης, η Επιτροπή οφείλει να εξακριβώσει ότι πληρούνται όλοι οι όροι του εν λόγω άρθρου που παρέχουν τη δυνατότητα σε ένα κράτος μέλος να διατηρεί τις εθνικές διατάξεις του οι οποίες παρεκκλίνουν από κοινοτικό μέτρο εναρμόνισης.

(41) Ειδικότερα, η Επιτροπή πρέπει να εκτιμά κατά πόσον οι εθνικές διατάξεις αιτιολογούνται από τις επιτακτικές ανάγκες που αναφέρονται στο άρθρο 30 της συνθήκης ή αφορούν την προστασία του περιβάλλοντος ή του χώρου εργασίας και δεν υπερβαίνουν τις απαραίτητες ενέργειες για την επίτευξη του θεμιτού επιδιωκόμενου στόχου. Επιπροσθέτως, εφόσον η Επιτροπή θεωρεί ότι οι εθνικές διατάξεις ανταποκρίνονται στις ανωτέρω προϋποθέσεις, πρέπει να εξακριβώνει, σύμφωνα με το άρθρο 95 παράγραφος 6, κατά πόσον οι εθνικές διατάξεις συνιστούν μέσο αυθαίρετων διακρίσεων ή συγκεκαλυμμένο περιορισμό του εμπορίου μεταξύ των κρατών μελών και κατά πόσον αποτελούν εμπόδιο για τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.

(42) Αξίζει να επισημανθεί ότι, υπό το πρίσμα του χρονικού περιθωρίου που ορίζεται στο άρθρο 95 παράγραφος 6 της συνθήκης ΕΚ, η Επιτροπή, όταν εξετάζει κατά πόσον τα εθνικά μέτρα που κοινοποιούνται δυνάμει του άρθρου 95 παράγραφος 4 είναι αιτιολογημένα, πρέπει να βασίζεται στους λόγους που προβάλλουν τα κοινοποιούντα κράτη μέλη. Τούτο συνεπάγεται ότι, σύμφωνα με τις διατάξεις της συνθήκης ΕΚ, τα αιτούντα κράτη μέλη που επιδιώκουν τη διατήρηση των εθνικών μέτρων φέρουν την ευθύνη να αποδείξουν ότι είναι αιτιολογημένα. Δεδομένου του διαδικαστικού πλαισίου που καθιερώνεται δυνάμει του άρθρου 95 της συνθήκης ΕΚ, συμπεριλαμβανομένης ιδίως της αυστηρής προθεσμίας για την έκδοση απόφασης, η Επιτροπή πρέπει να περιορίζεται κατά κανόνα στην εξέταση του σκόπιμου χαρακτήρα των στοιχείων που υποβάλλονται από τα αιτούντα κράτη μέλη, χωρίς να αναζητεί η ίδια πιθανή βάση αιτιολόγησης.

(43) Ωστόσο, στις περιπτώσεις όπου η Επιτροπή έχει στη διάθεσή της πληροφορίες υπό το φως των οποίων το κοινοτικό μέτρο εναρμόνισης από το οποίο παρεκκλίνουν οι κοινοποιηθείσες εθνικές διατάξεις ενδέχεται να πρέπει να αναθεωρηθεί, μπορεί να συνυπολογίσει τις πληροφορίες αυτές κατά την αξιολόγηση των εθνικών διατάξεων που έχουν κοινοποιηθεί.

2.1. ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΣΗ ΒΑΣΕΙ ΤΩΝ ΕΠΙΤΑΚΤΙΚΩΝ ΑΝΑΓΚΩΝ ΠΟΥ ΑΝΑΦΕΡΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 30 Ή ΤΩΝ ΣΧΕΤΙΚΩΝ ΜΕ ΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ Ή ΤΟΥ ΧΩΡΟΥ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

(44) Οι Κάτω Χώρες θεωρούν ότι η διατήρηση των εθνικών τους διατάξεων κρίνεται αναγκαία για την προστασία του υδάτινου περιβάλλοντος και της ανθρώπινης υγείας από τους κινδύνους που ενέχουν οι τρέχουσες χρήσεις των ΧΠΜΑ. Γίνεται μνεία στην αρχή της προφύλαξης. Κατά την άποψη των Κάτω Χωρών, η αρχή αυτή πρέπει να ερμηνεύεται έτσι ώστε να σημαίνει ότι δεν μπορεί να επικρατεί αδράνεια μέχρι την εμφάνιση σοβαρού προβλήματος, ιδίως λόγω της σημασίας του εδάφους και των επιφανειακών υδάτων υψηλής ποιότητας για τη δημόσια υγεία. Οι Κάτω Χώρες υπενθυμίζουν ότι οι ΧΠΜΑ είναι εξαιρετικά επικίνδυνες ουσίες και είναι ταξινομημένες ως επικίνδυνες τόσο για την ανθρώπινη υγεία όσο και για το περιβάλλον δυνάμει της οδηγίας 67/548/ΕΟΚ. Θεωρούνται επίσης ανθεκτικές και ιδιαίτερα επιβλαβείς για το υδάτινο περιβάλλον στο πλαίσιο της σύμβασης OSPAR. Λόγω της παρουσίας τους στο περιβάλλον, αποφασίστηκε να εξαλειφθούν σταδιακά οι χρήσεις τους μέσω της απόφασης 95/1 της επιτροπής του Παρισιού (πλέον επιτροπή OSPAR). Οι Κάτω Χώρες τονίζουν ότι οι ΧΠΜΑ δημιουργούν σοβαρό κίνδυνο για το υδάτινο περιβάλλον των Κάτω Χωρών. Τούτο προκύπτει σαφώς από μελέτη που εκπόνησε ολλανδός σύμβουλος τοξικολογίας, η οποία επισυνάπτεται στην κοινοποίηση που υπέβαλαν οι Κάτω Χώρες. Προβάλλεται επίσης ο ισχυρισμός ότι η δημόσια υγεία κινδυνεύει λόγω του γεγονότος ότι τόσο τα επιφανειακά όσο και τα υπόγεια ύδατα χρησιμοποιούνται ευρέως για την άντληση πόσιμου νερού στις Κάτω Χώρες.

(45) Για την αξιολόγηση του κατά πόσον οι εθνικές διατάξεις αιτιολογούνται, όπως ισχυρίζονται οι Κάτω Χώρες, με το επιχείρημα της προστασίας της ανθρώπινης υγείας και του περιβάλλοντος, η Επιτροπή ανέφερε παλαιότερα στην απόφασή της 2003/549/ΕΚ ότι πρέπει να εξεταστούν όχι μόνο τα στοιχεία που υπέβαλαν οι Κάτω Χώρες αλλά και όλα τα σχετικά δεδομένα που διαθέτει η Επιτροπή και ιδίως τα αποτελέσματα της αξιολόγησης των κινδύνων που διενεργήθηκε στο πλαίσιο του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 793/93, καθώς και όλα τα υπόλοιπα διαθέσιμα στοιχεία.

(46) Επαναδιατυπώνοντας την άποψη αυτή, η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι από την ημερομηνία της εν λόγω απόφασης είναι διαθέσιμες η τελική έκδοση της ενημερωμένης έκθεσης αξιολόγησης των κινδύνων για τις ΧΠΜΑ και η συναφής γνώμη της SCTEE της 3ης Οκτωβρίου 2003 που αναφέρεται στο τμήμα I.4. Η πληροφορία αυτή, δεδομένης της σημασίας που έχει για την αξιολόγηση των εθνικών διατάξεων, πρέπει επίσης να συνυπολογιστεί.

(47) Όσον αφορά τα στοιχεία που υποβλήθηκαν από τις Κάτω Χώρες, η Επιτροπή είχε προηγουμένως εξετάσει τη συνημμένη στο φάκελο της κοινοποίησης ολλανδική μελέτη και στην απόφαση 2003/549/ΕΚ που εξέδωσε κατέληξε στο συμπέρασμα ότι, σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς των Κάτω Χωρών, δεν διαπιστώνει κίνδυνο για το υδάτινο περιβάλλον και τον πληθυσμό των Κάτω Χωρών και, ως εκ τούτου, δεν συμμερίζεται τους λόγους που επικαλούνται οι Κάτω Χώρες για τη διατήρηση των εθνικών διατάξεών τους. Κατά συνέπεια, η εν λόγω μελέτη δεν θα ληφθεί περαιτέρω υπόψη.

(48) Γενικά, τα στοιχεία που εξετάστηκαν από την Επιτροπή για τους σκοπούς της αξιολόγησης των εθνικών διατάξεων περιλάμβαναν τα εξής: την αρχική αξιολόγηση των κινδύνων για τις ΧΠΜΑ που εκπονήθηκε από το Ηνωμένο Βασίλειο το 1997 και τη συναφή γνώμη της SCTEE στις 27 Νοεμβρίου 1998, τα πορίσματα της αξιολόγησης κινδύνων για τις ΧΠΜΑ, όπως εγκρίθηκαν στη σύσταση 1999/721/ΕΚ, την ενημερωμένη αξιολόγηση των κινδύνων για τις ΧΠΜΑ η οποία εκπονήθηκε από το Ηνωμένο Βασίλειο στα τέλη Ιουλίου του 2003, την έκβαση των σχετικών συνομιλιών που διεξήχθησαν από την τεχνική επιτροπή των κρατών μελών και, τέλος, τη γνώμη που εξέδωσε η SCTEE στις 3 Οκτωβρίου 2003. Αξίζει να επισημανθεί ότι, κατά την εκπόνηση της τελευταίας γνώμης, η SCTEE, κατόπιν αιτήματος της Επιτροπής, εξέτασε επίσης τη μελέτη που υποβλήθηκε από τις Κάτω Χώρες.

2.1.1. ***Ανθρώπινη υγεία***

(49) Η αρχική έκθεση αξιολόγησης των κινδύνων για τις ΧΠΜΑ ολοκληρώθηκε το 1997 και η συναφής γνώμη της SCTEE της 27ης Νοεμβρίου 1998 δεν εκφράζει ανησυχίες για την ανθρώπινη υγεία από όλες τις χρήσεις των ΧΠΜΑ που απαγορεύονται δυνάμει των εθνικών διατάξεων. Επίσης καμία ανησυχία για την ανθρώπινη υγεία από τις χρήσεις αυτές δεν διατυπώθηκε στα μεταγενέστερα πορίσματα της αξιολόγησης των κινδύνων που εκδόθηκαν σε κοινοτικό επίπεδο το 1999 ([24]) ή στη γνώμη της SCTEE της 22ας Δεκεμβρίου 2002. Αξίζει να σημειωθεί ότι, κατά την εκπόνηση της τελευταίας γνώμης, η SCTEE εξέτασε τόσο τις νέες πληροφορίες για τις ΧΠΜΑ όσο και τις προβλεπόμενες ωφέλιμες συνέπειες που απορρέουν από την εφαρμογή των περιορισμών οι οποίοι ορίζονται στην προσφάτως εκδοθείσα οδηγία 2002/45/ΕΚ. Τέλος, η απουσία ανησυχιών για την ανθρώπινη υγεία από όλες τις υπόλοιπες χρήσεις των ΧΠΜΑ επιβεβαιώθηκε από τη μεταγενέστερη τελική έκδοση της ενημερωμένης έκθεσης αξιολόγησης των κινδύνων που εκπονήθηκε από το Ηνωμένο Βασίλειο στα τέλη Ιουλίου του 2003 και τη συναφή γνώμη της SCTEE της 3ης Οκτωβρίου 2003, η οποία επίσης εξέτασε τη μελέτη που υποβλήθηκε από τις Κάτω Χώρες.

(50) Υπό το φως των προαναφερθέντων και ελλείψει οποιουδήποτε άλλου στοιχείου περί του αντιθέτου, δύναται να συναχθεί το συμπέρασμα ότι οι εθνικές διατάξεις δεν αιτιολογούνται από την ανάγκη προστασίας της ανθρώπινης υγείας.

2.1.2. ***Περιβάλλον***

(51) Οι εθνικές διατάξεις πρέπει να αξιολογούνται σε σχέση με κάθε μία από τις πτυχές ως προς τις οποίες είναι πιο περιοριστικές από τις απαιτήσεις της οδηγίας 2002/45/ΕΚ, αρχής γενομένης με την απαγόρευση των χρήσεων των ΧΠΜΑ ως συστατικών άλλων ουσιών και παρασκευασμάτων στην επεξεργασία μετάλλων.

([24]) Βλέπε αιτιολογική σκέψη 20 της παρούσας απόφασης.

2.1.2.1. **Απαγόρευση της χρήσης των ΧΠΜΑ ως συστατικών άλλων ουσιών και παρασκευασμάτων στην επεξεργασία μετάλλων**

(52) Η οδηγία 2002/45/ΕΚ επιτρέπει τη χρήση των ΧΠΜΑ ως συστατικών άλλων ουσιών και παρασκευασμάτων στην επεξεργασία μετάλλων σε συγκεντρώσεις έως 1 %. Αυτή η μέγιστη τιμή, που δεν περιλαμβάνεται στην αρχική πρόταση της Επιτροπής, εισήχθη τελικά ώστε να μην εμπίπτουν οι χλωριωμένες παραφίνες μέσης αλυσίδας (ΧΠΜεσΑ) στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας. Οι ΧΠΜεσΑ περιέχουν ΧΠΜΑ ως συστατικά ή προσμείξεις σε συγκεντρώσεις που κυμαίνονται από 0,3 έως 1 % και «ενδέχεται να έχουν παρόμοιες εφαρμογές με τις ΧΠΜΑ και να χρησιμοποιούνται ως υποκατάστατα των ΧΠΜΑ, ως πρόσθετα εξαιρετικά υψηλής πίεσης σε υγρά επεξεργασίας μετάλλων, ως πλαστικοποιητές σε βαφές και ως πρόσθετα σε στεγανωτικά» ([25]). Ο κοινοτικός νομοθέτης θεώρησε ότι αυτό το όριο συγκέντρωσης θα εξασφαλίζει ικανό επίπεδο περιβαλλοντικής προστασίας χωρίς να επηρεάζει πιθανά μελλοντικά μέτρα για τις ΧΠΜεσΑ εν αναμονή της έκβασης της εν εξελίξει κοινοτικής αξιολόγησης κινδύνων των τελευταίων ουσιών ([26]).

(53) Ούτε η αρχική έκθεση για την αξιολόγηση των κινδύνων των ΧΠΜΑ ούτε η συναφής γνώμη της SCTEE στις 27 Νοεμβρίου 1998 και τα συμπεράσματα σχετικά με την αξιολόγηση των κινδύνων που εγκρίθηκαν μέσω της σύστασης 1999/721/ΕΟΚ της Επιτροπής ([27]) αποσαφηνίζουν κατά πόσον το υπό εξέταση όριο συγκέντρωσης παρέχει επαρκή προστασία. Στη γνώμη που εξέδωσε η SCTEE στις 22 Δεκεμβρίου 2002, αφού εξέτασε προσεκτικά τις νέες πληροφορίες σχετικά με τις ΧΠΜΑ και αφού έλαβε ρητώς υπόψη τους περιορισμούς που ορίζονται στην οδηγία 2002/45/ΕΚ, δεν θέτει υπό αμφισβήτηση το εν λόγω όριο συγκέντρωσης.

(54) Κατόπιν αιτήματος της Επιτροπής για την παροχή διευκρινίσεων σχετικά με το ζήτημα αυτό, η SCTEE, στη γνώμη που εξέδωσε στις 3 Οκτωβρίου 2003, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι αυτή η χρήση ΧΠΜΑ ενδέχεται να εξακολουθεί να ενέχει μη αποδεκτούς κινδύνους.

(55) Ως εκ τούτου, δύναται να συναχθεί το συμπέρασμα ότι οι εθνικές διατάξεις, στο βαθμό που απαγορεύουν τη χρήση των ΧΠΜΑ ως συστατικών άλλων ουσιών και παρασκευασμάτων στην επεξεργασία μετάλλων, μπορούν να αιτιολογηθούν από την ανάγκη προστασίας του περιβάλλοντος.

(56) Επιπροσθέτως, ελλείψει οποιασδήποτε περαιτέρω πληροφορίας από την οποία να προκύπτει ότι ο θεμιτός επιδιωκόμενος στόχος μπορεί να επιτευχθεί με λιγότερο περιοριστικά μέτρα, όπως ιδίως το χαμηλότερο όριο συγκέντρωσης για τις ΧΠΜΑ ως συστατικά άλλων ουσιών και παρασκευασμάτων, συνάγεται το συμπέρασμα ότι οι εθνικές διατάξεις δεν φαίνεται να υπερβαίνουν τις αναγκαίες ενέργειες για την επίτευξη του εν λόγω στόχου.

2.1.2.2. **Απαγόρευση της χρήσης των ΧΠΜΑ ως ουσιών και ως συστατικών άλλων ουσιών και παρασκευασμάτων στις υπόλοιπες χρήσεις**

(57) Πρώτα θα αξιολογηθεί η απαγόρευση των υπόλοιπων χρήσεων των ΧΠΜΑ ως ουσιών.

(58) Η αρχική έκθεση για την αξιολόγηση των κινδύνων των ΧΠΜΑ και η συναφής γνώμη της SCTEE στις 27 Νοεμβρίου 1998 δεν επισημαίνουν κινδύνους για το περιβάλλον από τις χρήσεις ΧΠΜΑ σε εφαρμογές άλλες από την επεξεργασία μετάλλων και την τελική επεξεργασία δερμάτων. Το συμπέρασμα αυτό υποστηρίζεται από την Επιτροπή στη σύσταση 1999/721/ΕΟΚ ([28]). Η SCTEE δεν εξέφρασε την ανάγκη αλλαγής του συμπεράσματος αυτού στη γνωμοδότηση της 22ας Δεκεμβρίου 2002, αφού εξέτασε προσεκτικά τις νέες πληροφορίες για τις ΧΠΜΑ και αφού συνυπολόγισε τις προβλεπόμενες ωφέλιμες συνέπειες που απορρέουν από την εφαρμογή των περιορισμών οι οποίοι ορίζονται στην προσφάτως εκδοθείσα οδηγία 2002/45/ΕΚ.

([25]) Βλέπε έγγραφο της επιτροπής OSPAR για τις ΧΠΜΑ, 2001, παράγραφος 33.
([26]) Οι ΧΠΜεσΑ υπάγονται σε αξιολόγηση των κινδύνων στο πλαίσιο του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 793/93· το Ηνωμένο Βασίλειο αναλαμβάνει το ρόλο του κράτους μέλους εισηγητή.
([27]) Βλέπε αιτιολογική σκέψη 20 της παρούσας απόφασης.
([28]) Βλέπε αιτιολογική σκέψη 20 της παρούσας απόφασης.

(59) Τα συμπεράσματα της τελικής ενημερωμένης έκθεσης για την αξιολόγηση των κινδύνων που εκπόνησε το Ηνωμένο Βασίλειο στα τέλη Ιουλίου του 2003 αποκλίνουν από εκείνα των προηγούμενων αξιολογήσεων. Η έκθεση αυτή επαναξιολογεί σφαιρικότερα τους περιβαλλοντικούς κινδύνους που σχετίζονται με τις υπό εξέταση χρήσεις βάσει νέων δεδομένων και πληροφοριών. Παράλληλα με τη επαναξιολόγηση των περιβαλλοντικών κινδύνων η οποία διενεργήθηκε με την παραδοσιακή μεθοδολογία που βασίζεται στο λόγο PEC/PNEC (εφεξής καλούμενη «κλασική αξιολόγηση κινδύνων»), παρέχεται αξιολόγηση των κινδύνων για το ευρύτερο θαλάσσιο περιβάλλον σε σχέση με τα κριτήρια για την ταυτοποίηση των ουσιών PBT (η τελευταία καλείται εφεξής «αξιολόγηση PBT»). Κατά συνέπεια, η ενημερωμένη έκθεση υποκαθιστά τις προηγούμενες εκθέσεις και τις συναφείς μεταγενέστερες γνώμες ως προς τα κοινά μέρη τα οποία θα πρέπει, ως εκ τούτου, να αγνοηθούν για τους σκοπούς της αξιολόγησης των εθνικών διατάξεων.

(60) Η Επιτροπή εξέτασε προηγουμένως την πρώτη έκδοση της εν λόγω έκθεσης, με τη μορφή σχεδίου, όπως διατέθηκε σε αυτήν από το Ηνωμένο Βασίλειο τον Φεβρουάριο του 2003 και στην απόφαση 2003/549/ΕΚ κατέληξε στο συμπέρασμα ότι παρείχε ασαφείς ενδείξεις για το κατά πόσον οι διαθέσιμες πληροφορίες αποτελούσαν επαρκείς επιστημονικές αποδείξεις που να δικαιολογούν τη λήψη μέτρων για τον περιορισμό των κινδύνων. Επιπλέον, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι το σχέδιο έκθεσης δεν επισημαίνει πλήρως ούτε τις χρήσεις των ΧΠΜΑ που προκαλούν ανησυχίες ούτε το βαθμό στον οποίο θα μπορούσε να δικαιολογηθεί η λήψη μέτρων για τον περιορισμό των κινδύνων ώστε να αντιμετωπιστούν ικανοποιητικά αυτές οι ανησυχίες.

(61) Η τελική έκδοση της έκθεσης, αν και αποσαφηνίζει ορισμένες πτυχές της αξιολόγησης των κινδύνων, εξακολουθεί να περιέχει ασαφείς ενδείξεις. Αφενός, τα αποτελέσματα της κλασικής αξιολόγησης κινδύνων δεν θεωρούνται επαρκώς αξιόπιστα. Ομοίως, η αξιολόγηση PBT δεν κρίνεται πειστική. Αφετέρου, διατυπώνεται η άποψη ότι η ευρεία διασπορά ΧΠΜΑ στο περιβάλλον, σε συνδυασμό με τις πιθανές ιδιότητες PBT αυτών των ουσιών, εγείρουν ανησυχίες ικανές να δικαιολογήσουν τη λήψη μέτρων προληπτικού ελέγχου για τον περιορισμό των εισροών στο νερό και στο έδαφος.

(62) Οι τεχνικοί εμπειρογνώμονες των κρατών μελών, αφού εξέτασαν την ενημερωμένη έκθεση και κατέγραψαν τις εναπομένουσες ασάφειες, διατύπωσαν την άποψη ότι πρέπει να εξεταστεί άμεσα η λήψη μέτρων για τον περιορισμό των κινδύνων.

(63) Στη γνώμη που εξέδωσε στις 3 Οκτωβρίου 2003 η SCTEE κατέληξε σε διαφορετικά συμπεράσματα. Σε αντίθεση με τον εισηγητή και τους τεχνικούς εμπειρογνώμονες των κρατών μελών, η SCTEE θεωρεί ότι τα δεδομένα και οι πληροφορίες σχετικά με την αξιολόγηση PBT, αν και υποστηρίζουν την ταξινόμηση των ΧΠΜΑ ως ουσιών PBT, δεν παρέχουν επαρκή επιστημονική βάση για τη λήψη μέτρων περιορισμού των κινδύνων. Ως προς τα αποτελέσματα της κλασικής αξιολόγησης των κινδύνων, η SCTEE, παρά τις εναπομένουσες ασάφειες, συμφωνεί με την εκτίμηση ότι η χρήση ΧΠΜΑ στα κλωστοϋφαντουργικά προϊόντα και στο καουτσούκ ενέχει πιθανούς περιβαλλοντικούς κινδύνους. Επιπροσθέτως, η SCTEE επισημαίνει ότι ενδέχεται να προκύψουν ανησυχίες από όλες τις άλλες χρήσεις των ΧΠΜΑ όσον αφορά τον πιθανό αντίκτυπο στο έδαφος και στα ιζήματα. Ωστόσο, η SCTEE δεν θεωρεί ότι τα διαθέσιμα δεδομένα και οι διαθέσιμες πληροφορίες συνιστούν αρραγή επιστημονική βάση για τη λήψη μέτρων περιορισμού των κινδύνων. Μάλλον, επειδή τα δεδομένα που απαιτούνται για να περιοριστούν οι εναπομένουσες ασάφειες θα μπορούσαν να συλλεχθούν σχετικά γρήγορα, η SCTEE εκφράζει την άποψη ότι η λήψη μέτρων περιορισμού πρέπει να αναμείνει την έκβαση της νέας επαναξιολόγησης που θα διενεργηθεί βάσει κατάλληλων τιμών PEC και PNEC.

(64) Όπως προκύπτει από τα παραπάνω, εξακολουθούν να υφίστανται ασάφειες όσον αφορά την αξιολόγηση των κινδύνων από τις υπόλοιπες χρήσεις των ΧΠΜΑ. Αν και οι απόψεις διίστανται ως προς την ερμηνεία των διαθέσιμων πληροφοριών όσον αφορά την αιτιολόγηση της λήψης μέτρων περιορισμού των κινδύνων, συγκλίνουν ως προς το ότι όλες οι υπόλοιπες χρήσεις των ΧΠΜΑ, αν και για διαφορετικούς λόγους και σε ποικίλο βαθμό, θεωρείται ότι εγείρουν πιθανές ανησυχίες.

(65) Η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι η κατάσταση επιστημονικής αβεβαιότητας ως προς την ύπαρξη κινδύνου ενδέχεται να δικαιολογεί τη διατήρηση των προληπτικών προστατευτικών μέτρων που κρίνονται αναγκαία για τη διασφάλιση του επιδιωκόμενου επιπέδου προστασίας για περιορισμένο χρονικό διάστημα στο βαθμό που είναι απαραίτητο για την αντιμετώπιση της επιστημονικής αβεβαιότητας [29]. Είναι σαφές ότι αυτή η κατάσταση επικρατεί όσον αφορά τους δυνητικούς κινδύνους που απορρέουν από τις υπόλοιπες χρήσεις των ΧΠΜΑ. Επιπροσθέτως, οι δυνητικές ανησυχίες που εκφράστηκαν υποδηλώνουν ότι η Επιτροπή δεν δύναται να αποκλείσει το ενδεχόμενο η οδηγία 2002/45/ΕΚ, που επιτρέπει αυτές τις χρήσεις, να είναι ανεπαρκής να διασφαλίσει το επίπεδο προστασίας που επιδιώκουν οι Κάτω Χώρες.

[29] Ανακοίνωση της Επιτροπής για την αρχή της προφύλαξης [COM(2000) 1].

(66) Υπό αυτές τις συνθήκες και λαμβάνοντας υπόψη της αρχή της προφύλαξης, δύναται να συναχθεί το συμπέρασμα ότι οι εθνικές διατάξεις, στο βαθμό που απαγορεύουν τις υπόλοιπες χρήσεις των ΧΠΜΑ, δύνανται να παραμείνουν σε ισχύ για περιορισμένο χρονικό διάστημα ώστε να μη διακοπούν τα εφαρμοζόμενα μέτρα που μπορεί να φανούν δικαιολογημένα υπό το πρίσμα της επικείμενης αξιολόγησης των κινδύνων. Το συμπέρασμα αυτό δικαιολογείται ακόμη περισσότερο καθώς οι ΧΠΜΑ έχουν χαρακτηριστεί επικίνδυνες ουσίες προτεραιότητας δυνάμει της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, για τις οποίες κρίνεται αναγκαία η λήψη μέτρων με σκοπό την παύση ή τη σταδιακή εξάλειψη απορρίψεων, εκπομπών και απωλειών, προκειμένου να διασφαλιστεί η καλύτερη προστασία και η βελτίωση του υδάτινου περιβάλλοντος.

(67) Το παραπάνω συμπέρασμα εφαρμόζεται στην απαγόρευση των υπολοίπων χρήσεων των ΧΠΜΑ ως ουσιών. Αναφορικά με την απαγόρευση της χρήσης των ΧΠΜΑ ως συστατικών άλλων ουσιών και παρασκευασμάτων, αξίζει κατ' αρχάς να σημειωθεί ότι οι χρήσεις αυτές δεν καλύπτονται από την ενημερωμένη έκθεση αξιολόγησης των κινδύνων. Κατόπιν αιτήματος της Επιτροπής να διευκρινιστεί κατά πόσον αυτές οι χρήσεις συνιστούν κίνδυνο, η SCTEE, στη γνώμη που εξέδωσε στις 3 Οκτωβρίου, καταλήγει σε αρνητικό συμπέρασμα, εκτός όσον αφορά τη χρήση σε πλαστικά, όπου μπορεί να εμφανιστούν προβλήματα.

(68) Ως εκ τούτου, δύναται να συναχθεί το συμπέρασμα ότι οι εθνικές διατάξεις, στο βαθμό που απαγορεύουν τη χρήση των ΧΠΜΑ ως συστατικών άλλων ουσιών και παρασκευασμάτων στις υπόλοιπες χρήσεις, εκτός από τα πλαστικά, δεν αιτιολογούνται από την ανάγκη προστασίας του περιβάλλοντος.

(69) Μένει να αξιολογηθεί κατά πόσον οι εθνικές διατάξεις, στο βαθμό που η Επιτροπή κρίνει ότι μπορούν να διατηρηθούν προσωρινά, δεν υπερβαίνουν τις αναγκαίες ενέργειες για την επίτευξη του θεμιτού επιδιωκόμενου στόχου. Ως προς αυτό, η Επιτροπή παρατηρεί ότι, αφενός, βρίσκονται σε εξέλιξη συνομιλίες στο πλαίσιο της οδηγίας 2000/60/ΕΚ με σκοπό να καθοριστούν η ενδεικνυόμενη σχέση κόστους-αποτελεσματικότητας και αναλογικά μέτρα για τον έλεγχο των εκπομπών των ΧΠΜΑ και, αφετέρου, δεν είναι δυνατόν προς το παρόν να καταρτιστούν λιγότερο περιοριστικά μέτρα από τις εθνικές διατάξεις τα οποία να μπορούν να διασφαλίσουν ότι το επίπεδο έκθεσης του περιβάλλοντος στις ΧΠΜΑ που πηγάζουν από τις υπόλοιπες τρέχουσες χρήσεις διατηρείται αποτελεσματικά στο ελάχιστο δυνατό επίπεδο. Από τα διαθέσιμα στοιχεία προκύπτει ότι οι εθνικές διατάξεις συνιστούν το μοναδικό μέσο που εξασφαλίζει τη διατήρηση υψηλού επιπέδου προστασίας του περιβάλλοντος που επιδιώκεται από τις Κάτω Χώρες.

(70) Βάσει των διαθέσιμων στοιχείων και εφόσον δεν έχουν ακόμη καθοριστεί τα προαναφερόμενα μέτρα για τον περιορισμό των κινδύνων, δύναται να συναχθεί το συμπέρασμα ότι οι εθνικές διατάξεις δεν είναι δυσανάλογες προς το θεμιτό επιδιωκόμενο σκοπό.

(71) Η Επιτροπή θα εξετάσει το ενδεχόμενο προσαρμογής της οδηγίας 2002/45/ΕΚ ή/και πρότασης των κατάλληλων μέτρων όπως απαιτείται από την οδηγία 2000/60/ΕΚ, λαμβάνοντας υπόψη κάθε επιπλέον προαναφερόμενη πληροφορία.

2.2. ΑΠΟΥΣΙΑ ΑΥΘΑΙΡΕΤΩΝ ΔΙΑΚΡΙΣΕΩΝ Ή ΟΠΟΙΟΥΔΗΠΟΤΕ ΣΥΓΚΕΚΑΛΥΜΜΕΝΟΥ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΚΑΙ ΟΠΟΙΟΥΔΗΠΟΤΕ ΕΜΠΟΔΙΟΥ ΣΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗΣ ΑΓΟΡΑΣ

2.2.1. ***Απουσία αυθαίρετων διακρίσεων***

(72) Το άρθρο 95 παράγραφος 6 υποχρεώνει την Επιτροπή να επαληθεύει κατά πόσον τα εξεταζόμενα μέτρα συνιστούν μέσο αυθαίρετων διακρίσεων. Κατά τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, για να μην υπάρχουν διακρίσεις, παρόμοιες καταστάσεις δεν πρέπει να αντιμετωπίζονται με διαφορετικό τρόπο και διαφορετικές καταστάσεις δεν πρέπει να αντιμετωπίζονται με τον ίδιο τρόπο.

(73) Οι εθνικές διατάξεις έχουν γενικό χαρακτήρα και ισχύουν για τις χρήσεις των ΧΠΜΑ, ανεξάρτητα από το κατά πόσον οι ουσίες παρασκευάζονται στις Κάτω Χώρες ή εισάγονται από άλλα κράτη μέλη. Εφόσον δεν υπάρχει αποδεικτικό στοιχείο περί του αντιθέτου, μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα ότι οι εθνικές διατάξεις δεν συνιστούν μέσο αυθαίρετων διακρίσεων.

2.2.2. ***Απουσία συγκεκαλυμμένου περιορισμού του εμπορίου***

(74) Τα εθνικά μέτρα που περιορίζουν τη χρήση προϊόντων σε μεγαλύτερο βαθμό από ό,τι μια κοινοτική οδηγία συνιστούν, κανονικά, φραγμό στο εμπόριο, εφόσον τα προϊόντα που διατίθενται νόμιμα στην αγορά και χρησιμοποιούνται στην υπόλοιπη Κοινότητα δεν αναμένεται, ως αποτέλεσμα της απαγόρευσης της χρήσης, να διατεθούν στην αγορά του οικείου κράτους μέλους. Στόχος των προϋποθέσεων της παραγράφου 6 του άρθρου 95 είναι να μην εφαρμοστούν για ακατάλληλους λόγους οι περιορισμοί που βασίζονται στα κριτήρια που προβλέπονται στις παραγράφους 4 και 5 του εν λόγω άρθρου και να μην καταστούν ουσιαστικά οικονομικά μέτρα που θα παρεμποδίζουν την εισαγωγή προϊόντων από άλλα κράτη μέλη· κοινώς, μέσο έμμεσης προστασίας της εθνικής παραγωγής.

(75) Όπως αποδείχθηκε προηγουμένως, ο πραγματικός σκοπός των εθνικών διατάξεων είναι η προστασία του περιβάλλοντος από τους κινδύνους που συνεπάγονται οι χρήσεις των ΧΠΜΑ. Εάν δεν υπάρχουν στοιχεία που να αποδεικνύουν ότι οι εθνικές διατάξεις συνιστούν πράγματι μέτρο που αποβλέπει στην προστασία της εθνικής παραγωγής, μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα ότι δεν συνιστούν συγκεκαλυμμένο περιορισμό του εμπορίου μεταξύ των κρατών μελών.

2.2.3. ***Απουσία εμποδίων στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς***

(76) Ο όρος αυτός δεν δύναται να ερμηνευθεί κατά τρόπο που να αποτρέπει την έγκριση οποιουδήποτε εθνικού μέτρου πιθανού να επηρεάσει την εγκαθίδρυση της εσωτερικής αγοράς. Πράγματι, κάθε εθνικό μέτρο που παρεκκλίνει από μέτρο εναρμόνισης το οποίο αποβλέπει στην εγκαθίδρυση και τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς συνιστά ουσιαστικά μέτρο ικανό να επηρεάσει την εσωτερική αγορά. Κατά συνέπεια, για να διαφυλαχθεί ο ωφέλιμος χαρακτήρας της διαδικασίας που ορίζεται στο άρθρο 95 της συνθήκης, η έννοια του εμποδίου στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς πρέπει, στο πλαίσιο του άρθρου 95 παράγραφος 6, να εκλαμβάνεται ως δυσανάλογη συνέπεια σε σχέση με τον επιδιωκόμενο στόχο.

(77) Αποδείχθηκε ότι οι εθνικές διατάξεις δύνανται να διατηρηθούν προσωρινά εάν βασίζονται σε λόγους που αφορούν την προστασία του περιβάλλοντος και ότι, βάσει των μέχρι στιγμής πληροφοριών, εμφανίζονται ως το μόνο διαθέσιμο μέτρο που εξασφαλίσει τη διατήρηση του υψηλού επιπέδου προστασίας που επιδιώκεται από τις Κάτω Χώρες. Ως εκ τούτου, η Επιτροπή θεωρεί ότι, αφού δεν έχουν ακόμη καθοριστεί τα κατάλληλα μέτρα για τον περιορισμό των κινδύνων, μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα ότι πληρείται ο όρος που αφορά την απουσία εμποδίου για τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.

IV. **ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ**

(78) Υπό το φως των ανωτέρω, μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα ότι οι εθνικές διατάξεις:

— δύνανται να διατηρηθούν προσωρινά για λόγους προστασίας του περιβάλλοντος και δεν υπερβαίνουν τις αναγκαίες ενέργειες για την επίτευξη του επιδιωκόμενου στόχου εφόσον απαγορεύουν τη χρήση των ΧΠΜΑ ως συστατικών άλλων ουσιών και παρασκευασμάτων στα υγρά επεξεργασίας μετάλλων ή για χρήση ως επιβραδυντικών της φλόγας σε πλαστικά, ως πλαστικοποιητικών ουσιών σε βαφές, επιχρίσματα και στεγανωτικά, καθώς και ως ουσιών επιβραδυντικών της φλόγας σε κλωστοϋφαντουργικά προϊόντα,

— δεν δικαιολογούνται για λόγους προστασίας του περιβάλλοντος εφόσον απαγορεύουν τη χρήση των ΧΠΜΑ ως συστατικών άλλων ουσιών και παρασκευασμάτων σε συγκεντρώσεις μικρότερες του 1 %, που προορίζονται για χρήση ως πλαστικοποιητών σε βαφές, επιχρίσματα και στεγανωτικά, καθώς και ως ουσιών επιβραδυντικών της φλόγας στο καουτσούκ ή τα κλωστοϋφαντουργικά προϊόντα.

(79) Επιπλέον, οι εθνικές διατάξεις, εφόσον δύνανται να διατηρηθούν προσωρινά, δεν συνιστούν μέσο αυθαίρετων διακρίσεων ή συγκεκαλυμμένο περιορισμό του εμπορίου μεταξύ των κρατών μελών και δεν αποτελούν εμπόδιο στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.

(80) Ως εκ τούτου, η Επιτροπή θεωρεί ότι οι εθνικές διατάξεις, όπως διευκρινίζονται παραπάνω, μπορούν να εγκριθούν. Ωστόσο, δεδομένων των ειδικών συνθηκών υπό τις οποίες αξιολογήθηκαν, η Επιτροπή θεωρεί ότι η έγκρισή τους πρέπει να έχει περιορισμένη διάρκεια ισχύος. Όπως αναφέρεται στο τμήμα Ι.4 της παρούσας απόφασης, δρομολογούνται πρωτοβουλίες με σκοπό τη συγκέντρωση των αναγκαίων πληροφοριών για την άρση ή τον περιορισμό της αβεβαιότητας που καλύπτει την αξιολόγηση των κινδύνων των ΧΠΜΑ. Κατά συνέπεια, δεν δύναται να αποκλειστεί το ενδεχόμενο οι εθνικές διατάξεις να μην καθίστανται δικαιολογημένες υπό το φως των νέων στοιχείων. Η έγκριση επεκτείνεται κατά την περίοδο που απαιτείται για τη συγκέντρωση και την προσεκτική αξιολόγηση των απαραίτητων πληροφοριών. Η Επιτροπή κρίνει απαραίτητη για το σκοπό αυτό την εφαρμογή περιόδου που λήγει στις 31 Δεκεμβρίου 2006. Η έγκριση παύει να ισχύει την ίδια ημερομηνία,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

Οι εθνικές διατάξεις για τις ΧΠΜΑ που κοινοποιήθηκαν από τις Κάτω Χώρες στις 21 Ιανουαρίου 2003 σύμφωνα με το άρθρο 95 παράγραφος 4 εγκρίνονται με την προϋπόθεση ότι δεν εφαρμόζονται στη χρήση των ΧΠΜΑ ως συστατικών άλλων ουσιών και παρασκευασμάτων σε συγκεντρώσεις μικρότερες του 1 % που προορίζονται για χρήση ως:

— πλαστικοποιητών σε βαφές, επιχρίσματα ή στεγανωτικά,

— επιβραδυντικών φλόγας στο καουτσούκ ή σε κλωστοϋφαντουργικά προϊόντα.

Άρθρο 2

Η παρούσα απόφαση εφαρμόζεται έως τις 31 Δεκεμβρίου 2006.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στο Βασίλειο των Κάτω Χωρών.

Βρυξέλλες, 16 Δεκεμβρίου 2003.

Για την Επιτροπή
Erkki LIIKANEN
Μέλος της Επιτροπής